

Имате у Косовској Митровици проблем јавног здравља. Што се не именује директор институције јавног здравља? Зато што се предлаже на конкурс лекара опште праксе, поред десетак људи из превентивних грана, са факултета, који су конкурисали, који не могу да дођу до избора. Сада је тамо пат ситуација. Нема, има ВД. Има гомила проблема.

Моје питање је, пошто је и господин министар рекао да ће се бавити доста и корупцијом и проблемима, шта је са системском корупцијом, шта је са оним што је дато ЕУ да је у Србији здравство на првом месту по корупцији и шта је са овим пројектима, управо клинички центри?

Изволите.

ЗОРАН СТАНКОВИЋ: Око ових посета и одсуства и о путовању у Москву. У овом периоду сам добио неких десетак позива да по разноврсним основама отпутујем у иностранство. Сматрам да, ако се то помножи са два дана или са три, то је 30 дана, што значи да бих у првих месец дана морао да боравим ван граница ове земље. Мој став по том питању је да присуствујем на пар скупова тј. сад у Женеви ћу бити присутан 16, онда у Италији ћемо потписати неки споразум, а да људи који су у томе учествовали у претходном периоду, као што је доц. Карановић, да они мењају мене у тим неким активностима које су биле захтеване и тражене.

Када се говори о конкретним питањима и када се говори о системској корупцији, шта је урађено. Морам да вас обавестим да су у Министарству здравља у једном дужем временском периоду боравили представници УБПОК. Они су узели велики број изјава и истрага по многим питањима о којима се у јавности свакодневно расправља је у фази истраге коју спроводи УБПОК. Шта ће од тога бити, контактирао сам и министра Дачића и директора полиције, Вељовића, због неких европских решења који су то људи, али битно је да се истрага води и да је она у некој завршној фази. Резултате ће саопштити полиција.

Када су у питању директори који су хапшени у претходном периоду, у време градског секретара за здравље Драгана Јовановић, поступак истраге је завршен. Подигнуте су кривичне пријаве и сада се чека на правосуђе да те кривичне пријаве стави у редовну процедуру и да се након тога крене са утврђивањем истине односно са судским поступком.

Ту имамо проблем да директор болнице "Свети Сава", који је био у затвору, поново је враћен и поново обавља дужност директора те болнице. Немамо неких опипљивих доказа да ће бити осуђен или било шта друго, али се води расправа. Већ смо у начелној расправи да управни одбор, с обзиром да њему истиче тај мандат за директора, да се ту доведе друго лице због истих ствари.

Оно што је посебно апострофирано од стране Драгане Јовановић то је проблем куповине 50 санитарских возила, где је држава авансно платила 100% те санитарне, а након тога је та фирма пропала. Могу да вам кажем да се води истрага у првом суду, да је поднет захтев за спровођење истраге против конкретних лица из Министарства здравља. Истовремено је та истрага проширена и на друга лица. Материјали из Министарства здравља су достављени у Први основни суд и очекујемо вештачења, рецимо финансијска су извршена, где се каже да је пропуст у Министарству здравља и апострофирани су конкретни људи и чекамо подизање оптужнице онако како су нам рекли из Првог основног суда.

Тражили смо од Министарства правде, тј. од тужилаштва да нам се дају сви они материјали, тј. да нам се дају подаци о броју подигнутих оптужница против лекара за несавесно лечење, о броју кривичних пријава или захтева за спровођење истражних радњи против Министарства здравља или људи из система здравства, али ти подаци не постоје у Министарству правде, тако да по том основу нисмо могли да добијемо податке које бисмо на неки начин презентирали јавности и рекли – против тих и таквих људи се води поступак.

Поступак према људима који су ухапшени по питању правде је у току, у некој завршној фази је. Врше се разна финансијска вештачења и још додатне истражне радње с обзиром да што се дубље иде са истрагом тако се наилази на веће проблеме и на веће основе за проширење истраге, тако да се не планира да се ти доктори пусте из притвора, нити у Београду, нити у Нишу. Могуће је да се истрага прошири не неке друге центре и на неке друге људе, али то је још у фази истраге и због тога не можемо да изађемо по тим питањима у јавност.

Када је у питању Каменица, у својој првој посети сам био у Новом Саду и премијеру Пајтићу сам рекао за овај податак, с обзиром да сте га изнели на Скупштини, чуо сам га од вас и од још једног посланика. Поставио сам му то питање. Премијер Пајтић је затражио од своје екипе да они поведу поступак и да виде о чему се ради. Ту

ви знате одредбу Закона о здравственој заштити, да оснивач има оснивачка права над здравственим институцијама као што су постављање и смењивање директора. У конкретном случају 264. Члан Закона о здравственој заштити предвиђа да Покрајина поставља и смењује директоре, тако да наша ингеренција по том питању је само да пошаљемо здравствену инспекцију или санитарну или неку другу врсту инспекције и да од њих тражимо да они покрену поступак против неког лица.

Тачно је да овај податак постоји и тачно је да се разговарало са премијером Пајтићем и да они раде на овом податку. Већ имате у јавности да је изнет податак да је неко прошао са 160 и нешто милиона. Ту је евидентно да је дошло до ... термина и свакојаким радњи везаних за пријем за овај допунски рад о којем сте говорили и то је на органима правосуђа и тужилаштва, да у одређеном поступку утврде стање.

Ми смо изразили захтев да се то доведе до краја. Надам се да ће нас они о томе обавестити.

Када је у питању Косовска Митровица и проблем јавног здравља, добио сам писмо од једног броја људи са тог простора. Одмах да вам кажем да тамо има стравичних проблема. Spreмам се да идем на Косово, да покупимо све те људе који раде у здравственом систему, где има стравично пуно корупције и криминала. Неки људи су, попут, Плужина и одређене докторке, директорке, рецимо, исплатили преко 14 милиона динара више за плате, него што је то предвиђено. Тражи се да се тој жени, мислим да се зове Јелица Крчмаревић, смени. Мислим да се о тим именима само, ако хоће представници да дају у штампу, конкретно.

С друге стране, ово постављење директора је проблем. Ми смо одржали састанак са министром за КиМ, Богдановићем и рекли му да ту постоји проблем и да због тога нисмо хтели да потпишемо ово постављење овог директора на место директора Завода за јавно здравље, док се ови проблеми не отклоне, а којима и ви говорите.

Имамо још неке проблеме на које могу превентивно да вас упознам. Проблем је, рецимо, у Косовској Митровици где су изграђени апартмани мимо одобрења Министарства здравља и сада тражи да му ми то платимо. Ми нисмо могли и не можемо то да му платимо, с обзиром да Министарство здравља није дало сагласност.

Што се тиче пројеката клиничких центара, дужан сам да вам кажем да је у неком мом првом праћењу, то изазвало доста проблема. Као што и сами знате, Београдски Клинички центар, она кула је почела да се гради 1974. године. Тада су постојали одређене стандарди који су примењивани у градњи тих центара. Међутим, накнадном провером, утврђено је да зграда може да истрпи потрес од осам степени, тако је и прављена, Меркалијеве скале. По Рихтеру је то негде око 5,2 степена.

Међутим, знате да је у Краљеву био земљотрес јачине 5,4

Рихтера, што значи да је постојала опасност код толике јачине земљотреса да се ова зграда сруши. Због тога је пројектом предвиђено ојачавање носећих стубова, ојачавање зидова на 9 степени Меркалијеве скале. Истовремено, бетонски профили који су уграђени у конструкцију, не одговарају стандардима и они морају да се мењају. То све скупа повећава трошкове изградње, али истовремено, отежава даљу реконструкцију клиничких центара.

Предвиђена средства не дозвољавају могућност да се изгради, поред постојеће, још једна кула, како је предвиђено претходним пројектом. На изгради тог пројекта су учествовали сви, од Министарства здравља, преко клиничких центара. Одлука није донета аутономно на нивоу Министарства здравља, него на нивоу свих субјеката који у томе учествују.

Средства у овом тренутку која су обезбеђена и која се користе су негде у износу од 150 милиона евра, са могућношћу да се још 50 милиона евра повуче као кредит од Европске инвестиционе банке.

За Клинички центар Београд су одобрена средства, од ових средстава укупно 75 милиона евра. Значи, од ове прве транше кредита од 150 милиона евра и друга транша кредита која би требала да се повуче од 50 милиона евра, подразумева 27 милиона евра. Укупно то износи 102 милиона евра.

Са 102 милиона евра, можемо да направимо евентуално и другу кулу и да, поред постојеће, ставимо и другу кулу, али без икаквог опремања и без икаквог стављања у функцију. То је нешто са чиме нисмо могли да се сложимо и што смо у договору са руководећим људима Клиничког центра Србије дали и договорили, да они у периоду од 20. маја ове године, дају свој предлог и виђење решења како то да одрадимо, и да ли ћемо правити другу кулу или не, јер са овим средствима можемо да оспособимо прву кулу и можемо да је опремимо негде до трећег спрата.

Нисам вам рекао да је у овој реконструкцији предвиђено да

због појачања ових зидова, треба вршити пресељење ова два тј. три усељена спрата у поликлинничком делу, што додатно отежава рад и додатно сложњава проблем, с обзиром да и сами знате да ће доћи до једног већег дела оштећења опреме, да не кажем, поновне изградње плочица, а истовремено, пошто се ти носећи зидови са 80 центиметара шире на метар и 20 центиметара, онда је то страшно велики проблем и код уношења нове апаратуре, поновног инсталирања итд.

Очекујемо сада да 20. маја, Клинички центар Србије да своје предлоге и мишљење у оквиру постојећих финансијских средстава. Након тога да извршни савет пројекта да своје мишљење и донесе одлуку, али истовремено, иза тога стане и град Београд као институција која је у обавези да оне прилазне путеве реши и Влада Србије. Значи, цела екипа, а на крају, ако се укаже потреба, да се то исто одради и са Скупштином и да Скупштину упознамо са неким стварима које се тичу тих центара, с обзиром да је обећано да ће до 2012. године бити готови или 2011. године, што није реално време. Нека реална процена у овом тренутку је до 2015. године. Како ће бити, стварно не знам, али ћете о томе бити упознати.

Истовремено, морам да вам кажем, мало је опширније, идејни пројекти који се раде, раде их Италијани. Италијани су знатно спори у раду на тим пројектима. Ми ћемо у овој фази наплатити пенале у износу од неких 150 хиљада евра, зато што нису на време одрадили те пројекте који су били потребни. Они их најављују за пар дана, да ће то бити све у реду. Међутим, били су у посети амбасади у Италији и мислим да се они неодговорно понашају и ту ћемо морати да извршимо нека кадровска померања, како у извршном одбору, тако и у јединици за имплементацију реконструкције клиничких центара, јер има доста пропуста који су толерисани са њихове стране. Ту ће доћи, дакле, до одрешених померања.

То је у најкраћим цртама. Можда сам мало био опширнији.

_____ : Чему та друга кула, извините? Зашто се зида друга кула?

ЗОРАН СТАНКОВИЋ: Друга кула се зида зато што је у договору са директорима организационих јединица у Клиничком центру. Договорено је да један број, да постојећа кула са својим капацитетом не може да задовољи потребе Клиничког центра и онда је то планирано, тако да и ти људи који тамо раде имају своје кабинете и све оно што прати рад те институције. Договорено је онда, да постојеће куле које има са оним поликлиничким делом, које има 97 хиљада метара квадратних радне површине, да буде та друга кула са још 23 хиљаде метара квадратних радне површине и да она буде на месту садашње Клинике за психијатрију "Лаза Лазаревић", да се у оквиру тога све клинике, постоји и тачан редослед које клинике треба да пређу из садашњих просторија у нови Клинички центар.

Међутим, као што сам вам рекао, тај пројекат је усвојен од стране и руководства Клиничког центра, у заједници са извршним одбором реконструкције клиничких центара. Сада нема пара и поставља се питање – да ли да идемо и да зидамо још једну кулу и да имамо две куле које ће још 20 година да стоје, или ћемо ићи само на једну кулу и завршити ту кулу и уселити оно што можемо да уселимо, а после ћемо извршити по болницама реконструкције и да их учинимо знатно бољим и функционалнијим него што јесу, па да у неком наредном периоду када се стекну услови, да то буде поново покренуто у изградњу.

Морам да кажем и то, зашто нема пара. Када се узимао кредит Европске банке, онда је договор био, онолико колико Европска инвестициона банка да пара, толико треба и држава да да. Међутим, држава је приказала у том првом плану, да су они средства које су већ трошена за постојеће реконструкције у Клиничком центру, да су то та средства које држава даје за изградњу новог Клиничког центра. Због тога сада нема тих пара и фали негде око 200 и нешто милиона евра да би се опремио тај

Клинички центар. Ми те паре немамо и видећемо неко практично решење које министарство има право да донесе у оквиру своје надлежности, али не бих желео иза овако велике одлуке стоји само Министарство здравља, него ћемо тражити да и Влада стане иза тог решења.

ПРЕДСЕДНИК: Ко се даље јавља за реч?

Извињавам се Ђуро, прво др. Пауновић, па онда господин Мученски.

ГОРДАНА ПАУНОВИЋ-МИЛОСАВЉЕВИЋ: Поздрављам господина министра, поздрављам државног секретара, господина Симоновића, такође, поздрављам државног секретара, госпођу Карановић, као и све остале присутне госте. Драго ми је да смо овде и да можемо да дискутујемо о свему.

Не бих хтела да понављам оно што су до сада говорили посланици. Хтела бих да кажем само да у оквиру овог извештаја, оно што мени на неки начин боде очи, то је да буквално нема ништа што се тиче примарне превенције, лечења хроничних незаразних болести. Сви знамо да је то водећи узрок смрти у Србији. Од тога умире преко 80% становништва Србије.

Оно што сте напоменули у извештају, то је само, буквално, нисам видела, можда има негде и даље, а то је имплементација националног програма за скрининг колор ректалног карцинома, карцинома дојке и грлића материце.

Међутим, мислим да је у пракси велики проблем. У ствари, постоје два проблема која су везана за ово. Прво, у домовима здравља, нема у свим домовима здравља, конкретно, у Београду, како сам се распитивала и како су се људи обраћали, нема тих скрининга. То је један проблем у свим домовима здравља. Друго, уколико и има, не постоји нека врста информације, тако да људи и становништво Београда, а камо ли Србије, није довољно упућено да постоје ти скрининзи који могу да буду много